

37. ფსალმუნი დავითისი, მოსაკსენებელად, შაბათისა

¹ უფალო, ნუ გულისწყრომითა შენითა მამხილებ მე, ნუცა რისხვითა შენითა მსწავლი მე. ² რამეთუ ისარნი შენნი განმეწონნეს მე და დაამტკიცე ჩემ ზედა კელი შენი. ³ არა არს კურნებაჲ კორცთა ჩემთა პირისაგან რისხვისა შენისა, არა არს მშჯლობაჲ ბუალთა ჩემთა პირისაგან ცოდვათა ჩემთაჲსა; ⁴ რამეთუ უმჯულოებანი ჩემნი აღმატნეს თავსა ჩემსა, და ვითარცა ტვრთი მძიმე, დამიმძიმდეს ჩემ ზედა. ⁵ შეეროდდეს და დალპეს წყლულებანი ჩემნი პირისაგან უგუნურებისა ჩემისა; ⁶ დავგლახაკენ და დავმდაბლდი სრულიად,

37. ՓՆԵՔՉԻ ՇՇԻԴԵՆՆ, ԶՈՆԿՆԻՆԴԵՆՇԸ, ՄՇԼԸԴԵՆԸ

¹ Օգբոռա, հապ չպարսկոյիսմաթաւր պոհնաւր թըթըւոյց թոյ, հալը մոսկոբաւր պոհնաւր թնրոբոբա թոյ. ² Եթթոտապ իսըմնո պոհնո չընթոտաննոյս թոյ Շը Շըթընըլոյ լոթ նոՇը կոբոբա պոհնո. ³ Շաւր ըմն հպմնոյցըս կամըտը լոթաւր աւմոսըչըն մոսկոբոսը պոհնոսը, ըմն ըմն թյլՇապըս մաւրոտը լոթաւր աւմոսըչըն ըսՇոբըտը լոթաւրոսը; ⁴ Եթթոտապ ապչոպոտապըննո լոթնո ըոթթըննոյս տըրոսը լոթնը, Շը որտըմըլը ըլմոտո թմոթոյ, ՇըթմոթմՇոյս լոթ նոՇը. ⁵ ԹոյմաոտՇոյս Շը Շըոտոյս լոպոտապըննո լոթնո աւմոսըչըն ապչոպ-հպմոյցըսը լոթնոսը; ⁶ Ըրոթոչոսըլընընո Շը ՇըթթմՇըչոտՇը սմապոսըՇ,

37. დავითის ფსალმუნი, შაბათის გასახსენებლად

¹ უფალო, შენი გულისწყრომით ნუ მამხილებ და შენი რისხვით ნუ მწვრთნი მე. ² რადგან გამგმირა მე შენმა ისრებმა, და განამტკიცე ჩემზე შენი ხელი. ³ არ არსებობს შენი რისხვისაგან განკურნება ჩემი ხორცისთვის, და არც მშვილობა ჩემი ძვლებისათვის ჩემს ცოდვათაგან. ⁴ რადგან ჩემი უსჯულოებანი ჩემს თავს აღმატა, და მძიმე ტვირთად დამაწვა მე. ⁵ აყროლდა და დალპა ჩემი წყლულები ჩემი უგუნურებისაგან. ⁶ დავგლახაკდი და დავმდაბლდი სრულიად,

მარადლე მწუხარე ვილოდე; ⁷ რამეთუ თეძონი ჩემნი აღივსნეს ნაგუემთავან და არა არს კურნებაჲ ჯორცთა ჩემთა. ⁸ შევბოროტენ და დავმდაბლდი ვიდრე ფრიად, ვკმობდ სულთქმითა გულისა ჩემისაჲთა. ⁹ უფალო, შენ წინაშე არს ყოველი გულისთქუმაჲ ჩემი, და სულთქმაჲ ჩემი შენგან არა დაეფარა. ¹⁰ გული ჩემი შეძრწუნდა და დამიტევა მე ძალმან ჩემმან და ნათელი თუალთა ჩემთაჲ, და იგიცა არა დაადგრა ჩემ თანა. ¹¹ მოყუარენი ჩემნი და მეგობარნი ჩემნი ჩემ წინაშე მომეახლნეს და დადგეს, და მახლობელნი ჩემნი შორს განდგეს ჩემგან. ¹² და მაიძულებდეს მე, რომელნი ეძიებდეს სულსა ჩემსა, და რომელნი ეძიებდეს ძვრსა ჩემსა, იტყოდეს ამაოებასა და ზაკვასა მარადლე ზრახვიდეს. ¹³ ხოლო მე ვითარცა ყრუსა, არა მესმოდა, და ვითარცა უტყუემან

პრმოუწიუ შოაყრეიუ ურწაწი; ⁷ ჯიქეთაჲ თქმანი ლქმნი რიიუნსიჲს ნიუკაჲქმარეჲნი ჳე რიხე რისი ჰაჲმნიჲცოჲ აჲამილთო ლქმთო. ⁸ შიუყუაჲთაჲნი ჳე ჳეჲქმეჲცაწი ურწიჲი უმირეზ, ურქმაცწ საჲოთიქმთო ჲაჲოარსო ლქმირსოთო. ⁹ ოჲოთაჲ, ყჲნი ორნიყუ რისი ყაჲოთი ჲაჲოარსოთაჲქმეო ლქმი, ჳე საჲოთიქმეო ლქმი ყჲნიჲნი რიხე ჳეჲჲარსო. ¹⁰ ლაჲოი ლქმი ყჲთიჲოთაჲნი ჳე ჳეჲქმეჲცოჲ ში მირეჲქმნი ლქმნი ჳე ნიჲოთი თაჲოთო ლქმთო, ჳე იჲილ რიხე ჳეჲქმეჲნი ლქმ თრნი. ¹¹ ჭაჲაჲეიჲნი ლქმნი ჳე შიუკაყრეიჲნი ლქმნი ლქმ ორნიყუ შამჲოქმნიჲს ჳე ჳეჲქმეჲცო, ჳე შიქმეჲცოთი ლქმნი ყაჲის ჲეჲნიჲცოჲს ლქმეჲნი. ¹² ოჲე პრეჲთაჲოთაჲნი ში, მაჲქმანი უმირეჲცოჲს საჲოსო ლქმნი, ჳე მაჲქმანი უმირეჲცოჲს მქმისო ლქმნი, იქყაჲი ჲეჲნიჲცოჲს ჳე ნიქიჲრსო პრმოუწიუ ნიჲიქიჲცოჲს. ¹³ ლაჲოთაჲ ში უოთიჲნი ყიჲაჲსო, რიხე შიქმეჲცო, ჳე უოთიჲნი აჲყაჲქმნი

მთელი დღე მწუხარედ დავიარები; ⁷ რადგან ჩემი თეძონი აღივსო გვემით და არ არის განკურნება ჩემი ხორცისთვის. ⁸ დავიტანჯე და დავმდაბლდი ფრიად, მოვთქვამდი ჩემი გულის ოხვრით. ⁹ უფალო, შენს წინაშე ყოველი ჩემი გულისთქმა, გულის სიღრმიდან ამოსული ოხვრით მოვთქვამდი. ¹⁰ შეძრწუნდა ჩემი გული და დამტოვა ჩემმა ძალამ და აღარც თვალთა ნათელი შეძრწა. ¹¹ ჩემი მოყვარეები და მეგობრები მომიახლოვდნენ და დადგნენ ჩემს წინ, ახლობლები კი გამშორდნენ. ¹² მეძალეობდნენ ჩემი სულის მაძიებლები და ჩემთვის ბოროტის მოსურნენი ამაოებას ამბობდნენ, და მთელი დღე მზაკვრობას განიზრახავდნენ. ¹³ მე კი, როგორც ყრუს, არ მესმოდა, და ვიყავი მუნჯივით,

ღმერთო ჩემო, და ნუცა განმეშორები ჩემგან. ²² მოიხილე შეწვევნად ჩემდა, უფალო ღმერთო ცხორებისა ჩემისაო!

38. დასასრულსა, იდითუბისთვის ფსალმუნი დავითისი

¹ ვთქუ: ვიძარხნე გზანი ჩემნი, რაათა არა ვცოლო ენითა ჩემითა; დავსდევ ცოლად პირსა ჩემსა, მიკლებოდა რაა ცოდვილი წინაშე ჩემსა. ² დავერუვედი და დავმდაბლდი და დავდუმე კეთილთაგან და საღმობაჲ ჩემი განმიახლდა. ³ განკურდა გული ჩემი შორის ჩემსა და ზრახვასა ჩემსა აღატყდეს ცეცხლი. ⁴ ვიტყოდე მე ენითა ჩემითა: მაუწყე მე, უფალო, აღსასრული ჩემი, და რიცხვ დღეთა ჩემთაჲ რავდენ არს, რაათა უწყოდი, რაადღა მაკლს მე. ⁵ ესერა, ზომით ჰყვენ დღენი ჩემნი,

*იძუითაა სიქმა, ზე ნაყლუ ჟუნძიყსაიჟუ სიქჟუნ. ²² ჭარჯოთჟ ყუ-
ლოჟინუჭ სიქჟუნ, აყჟოთა იძუითაა უსაიჟუსუ სიქჟისუ!*

38. ՃՇԼԵՏԻՈՒՆԸ, ԴՇԻՌՁԻՆԻՔԻ ՓԼԵՒՅՈՒՄԻ ԾՇԻՂԻՆ

¹ Իտպա: Դրժիւնքի զհնիւնի սիქնի, միւտու ըմի ԿրլաՅա Կնտու սիქմու; ՇըրլնՇԿր սըլսա Կնիւնի սիქնի, ՅիւՇԿԿաՇը միւ լնՇԿր-
ու լոնիւկ սիქնի. ² ԾըրպնաԿրՇը Շը ՇըրժըԿոՇը Շը ՇըրՇա-
ժիւն կիտրոտուԿըն Շը սըոմժայւօ սիქի զընժիւլուՇը. ³ ԼընԿապնՇը
Կսաու սիქի Կսաիւն սիქնի Շը նմիւլուրնիւ սիქնի ըուրլլՇիւն լը-
լնու. ⁴ ԻըլսաՇԿ ՅԿ Կնտու սիქմու: ՅըսպուԿ ՅԿ, սպրոտ, ըու-
նընիսաու սիქի, Շը միւլլլ Շուտու սիქմուօ միւրՇիւն ըմն, միւտու
սպուսաՇի, միւտու Յընիւն ՅԿ. ⁵ Լսիմի, նաժիտ Կպրիւն Շուրնի սիქնի,

ღმერთო ჩემო, ნუ განმშორდები, ²² მომხედე და შემეწიე, უფალო, ჩემი ცხო-
ნების ღმერთო!

38. დასასრულს, იდითუბისათვის*, დავითის ფსალმუნი

¹ ვთქვი: „დავიცავ ჩემს გზებს, რათა არ ვცოლო ჩემი ენით“; პირს ვიკ-
რავდი, როდესაც ცოდვილი იყო ჩემს წინაშე. ² დავერუვედი, დავმდაბლდი
და კეთილის თქმისგანაც დავდუმდი და ტანჯვა განმიახლდა. ³ გამიხურ-
და გული მკერდში და ჩემს ფიქრებს ცეცხლი მოეღო. ⁴ ვთქვი ჩემი ენით:
„მაუწყე, უფალო, ჩემი აღსასრული და ჩემი დღეების რიცხვი, რამდენ-
ია, რათა ვიცოდე, რამდენი დამრჩა“. ⁵ აჰა, ზომით მომეცი ჩემი დღეები,

სასო მისა არს და არა მიხედნა ამაოებასა, არცა სიცბილსა ტყუილისასა. ⁵ მრავალ ჰყავ შენ, უფალო ღმერთო ჩემო, საკურველი შენი, და განზრახვათა შენთა არა არს, ვინ გემსგავსოს შენ; უთხარ და ვიტყოდე, და განმრავლდეს უფროდს რიცხვსა. ⁶ შესაწირავი და მსხვერპლი არა გონდა, ხოლო ჯორცნი დამამტკიცენ მე; საკუერთხები და ცოდვისათვს არა ითხოვე. ⁷ მაშინ ვთქუ: ესერა, მოვალ; თავსა წიგნთასა წერილ არს ჩემთვის. ⁸ ყოფად ნებისა შენისა, ღმერთო ჩემო, ვინებე, და შჯული შენი შუვა მუცელსა ჩემსა. ⁹ ვახარე სიძარ-თლელ შენი ეკლესიასა შინა დიდსა; აჰა, ესერა, ბაგენი ჩემნი არა დავიპყრნე. უფალო, შენ უწყვი; ¹⁰ სიძართლელ შენი არა დავფარე, გულსა შინა ჩემსა ჭემ-მარიტებაჲ შენი და მაცხოვარებაჲ შენი ვთქუ, არა დავფარე წყალობაჲ შენი

სოსა შისე რისი ზე რიხე შიღჳნი რძრაჳყესე, რიხე სიღყო-სე ეყაჳროსრსე. ⁵ შიხორეოოო რაჳრე ყჳნი, აჳჳროოო იშჳიოოო სჳ-შა, სრჳქჳიოოოოო ყჳნი, ზე ჳრნიშორეღორეოო ყჳნიოო რიხე რისი, რინ ჳჳშსჳრეოსას ყჳნი; აჳთღრეი ზე რიღჳჳაჳჳ, ზე ჳრნიშორეოოოოო აჳჳიოოოოო იორეღჳსე. ⁶ შჳსრეოოიოოოო ზე შსღჳჳიოოოოო რიხე ჳთნიჳჳ, ეოოოოო იჳთიღნი ჳჳშჳშჳჳიღჳნი შჳ; სრჳჳიოოოოოო ზე ეღჳჳიოოოოოოო რიხე იოღჳოოო. ⁷ შიეყნი რიოოოო: რიჳიოო, შაჳიოო; თიჳრსე იოჳნიოო-სე იოჳიოო რისი სჳშოჳს. ⁸ ჳაჳრეჳ იჳეჳსე ყჳნირსე, იშჳიოოოო სჳშა, რიანიჳჳ, ზე ყჳჳიოოო ყჳნი ყაჳრე შაღჳჳოსე სჳშსე. ⁹ რიღრეიოო სიშჳიოოოოო ყჳნი რიჳიოოოსე ყანი ჳიჳსე; რიოო, რიჳიოო, ეღჳჳიოო სჳშნი რიხე ჳიოოიოოიოოიო. აჳჳროოო, ყჳნი აჳიოო; ¹⁰ სიშჳიოოოო ყჳ-ნი რიხე ჳიოოიოოიო, ჳაჳოსე ყანი სჳშსე ეჳეჳიოოიოიოეო ყჳნი ჳე შიღღჳჳიოოიოიოეო ყჳნი რიოოიოო, რიხე ჳიოოიოოიო იოოოოოეო ყჳნი

სახელია და არ მისდევს ამაოებას და სიცრუის უგუნურებას. ⁵ მრავალი საკ-ვირველება ჰქმენ შენ, უფალო, და ვერავინ გემსგავსება შენ განზრახვებით, ვთქვი და ვაუწყე და გამრავლდა აურაცხელად. ⁶ შესაწირავი და მსხვერპლი არ ინებე, სხეული კი განმიმტკიცე, საკურთხი და ცოდვის შესაწირავი არ ითხოვე. ⁷ მაშინ ვთქვი: „აჰა, მოვდივარ, წიგნის დასაწყისში დაწერილია ჩემ-ზე“. ⁸ შენი ნების ქმნა ვისურვე, ღმერთო ჩემო, და შენი სჯული ჩემს გულ-მუცელშია. ⁹ ვახარე შენი სიძართლელ დიდ საკრებულოში, აჰა, ჩემი ბაგენი არ დამიხშავს, უფალო, შენ უწყვი. ¹⁰ სიძართლელ შენი არ დამიფარავს გულში, შენი ჭემმარიტება და შენი მაცხოვარება ვაუწყე, არ დამიფარავს შენი წყალობა

და ჭეშმარიტებაა შენი კრებულსა შორის დიდდალსა. ¹¹ ხოლო შენ, უფალო, ნუ განმაშორებ მოწყალებათა შენთა ჩემგან; წყალობამან შენმან და ჭეშმარიტებამან შენმან მარადის შემიწყნარენ მე. ¹² რამეთუ მომიცვეს მე ბოროტთა, რომელთაა არა არს რიცხვ; მეწინეს მე უმჯულოებანი ჩემნი და მე ვერ უძლე ხილვად; განმიმრავლდეს მე უფროჲს თმათა თავისა ჩემისათა და გულმან ჩემმან დამიტევა მე. ¹³ გონდინ, უფალო, ესნაჲ ჩემი; უფალო, შეწევნად ჩემდა მომხედენ. ¹⁴ ჰრცხუენოლენ და კდემებოდენ თანად, რომელნი ეძიებენ სულსა ჩემსა მილებად მას; მართლუკუნ იქცენ და სირცვლეულ იქმნენ, რომელთა უნდა ბოროტი ჩემი. ¹⁵ მიიღედ მეესეულად სირცხული მათი, რომელნი მეტყოდეს მე: ვაშა, ვაშა! ¹⁶ იხარებდენ და იშუებდენ შენდამი ყოველნი, რომელნი გეძიებენ შენ, უფალო, და თქუედ მარადის:

ზე ცუყპრმოღუცრა ყოჩი ღმოყაყოსე ყათის ზაზმოროსე. ¹¹ Էառա ყოჩ, ապროთ, հա ჳენძեყათოყ Յարպրոպրոთე ყոჩոთե სոքոչენ; լարոտայեძեն ყոչնძեն Յե ცուყპրմոღուցրեძեն ყոչնძեն Յեմოչի շոքոչոչնոչնոչն Յո. ¹² Ժեքոտայ Յաძոլոլոչն Յո ყათալար, մաძոլոտო՛ւ ռոչե ռոչն մოլլոլ; Յոլոնոչն Յո ապրոտայոչնոչն լոქնոչն Յե Յո ոլոչն ապրոպ լրոտոլոչն; ճոչնძեքոչոչն Յո ապրոտայոչն մძոտო տოլոչნոչն լոქնոչնոչն Յե ճոչնոչն լოქնոչն Յեძոլոլოչն Յո. ¹³ ԼոնՅոն, ապրոտ, Կնոչո լოქն; ապրոտ, ყոլոլոչնոչն լოქնոչն Յաძոլոլոչն. ¹⁴ Լոլլոլոչնոչն Յե ճոչնոչն Յոլոլოչն, մաძոլոչն ոլոլოչն լოქնոչն Յოլոլოչն, մաძոլოտო ալոչնոչն ყათալո լოქն. ¹⁵ Ժოլոլոչն Յოլոլოչնოչն լოլլոլոչն, մաძոլოչն Յოլոլოչնոչն Յո: ոլոչն, ոլոչն! ¹⁶ Լոլլოլოչնոչն Յე ճոչնոչնոչն շոչնոչնոչն ճոչնոչն, մաძոլոչն ճոչնոչնոչն ճոչն, ապրոտ, Յե մոլոլոչն Յեմოչի:

და შენი ჭეშმარიტება დიდბალ კრებულში. ¹¹ ხოლო შენ, უფალო, ნუ განმაშორებ შენს წყალობებს, შენი წყალობა და შენი ჭეშმარიტება შემეწიოს მუდამ. ¹² რადგან მომიცვა მე აურაცხელმა ბოროტებამ, მეწია ჩემი უსჯულოებანი და ვერ გავუძელი მათ ხილვას; გამიმრავლდა ჩემი თავის თმებზე მეტად და გულმა ჩემმა დამტოვა მე. ¹³ ისურვე, უფალო, ჩემი ხსნა; უფალო, მომხედე და შემეწიე! ¹⁴ შერცხვნენ და გაწბილდნენ ჩემი სულის მადიებლები, უკუიქცნენ და შერცხვნენ, ვისაც ჩემთვის ბოროტი უნდა. ¹⁵ მყისიერად შერცხვნენ, ვინც მეუბნება: „ვაშა, ვაშა!“ ¹⁶ იხაროს და ილხინოს ყველა შენმა მადიებელმა, უფალო, და მარად იტყოდეს:

ყოველი სარეცელი მისი გარემოაქციე არაძლებასა შინა მისსა. ⁴ მე ვთქუ: უფალო, მიწყალე მე და განკურნე სული ჩემი, რამეთუ ვცოდე შენდა. ⁵ მტერთა ჩემთა თქუეს ბოროტი ჩემთვის: ოდესმე მოკუდეს და წარწყმდეს სახელი მისი. ⁶ და შემო-თუ-ვიდეს ხილვად, ამაოსა იტყუნ; გულმან მისმან შეიკრიბა უმჯულოება თავისა თვისისაჲ; გარეგანვიდის გარე, და მასვე იტყუნ. ⁷ ჩემთვის ცუნდრუკებდეს ყოველნი მტერნი ჩემნი, ჩემთვის ზრახვიდეს ბოროტსა. ⁸ სიტყუაჲ უმჯულოებისაჲ დამდვეს ჩემ ზედა; ნუუკუე მძინარემან არლარა ნუ შესძინოსა აღდგომაჲ? ⁹ და რამეთუ ამანცა, კაცმან მშჯლობისა ჩემისამან, რომელსა-იგი მე ვესევდი, რომელი ჭამდა პურსა ჩემსა, მან განადიდა ჩემ ზედა შეტყუილი. ¹⁰ არამედ შენ, უფალო, მიწყალე მე და აღმადგინე მე, და მე მივაგო მათ.

ყაყოთან სრულიყოთა შინა ჯერითჲორცხუი რმრითაოყურსუ ყინუ შინსუ. ⁴ **ჰო რომცაჲ: აყურთა, შორცხუი ჰო ზე ჯერჩყაძინო საყოთა სქჲი, ირქეთაჲ ურცაჲჲ ყინჯე.** ⁵ **ჰქეთთარ სქჲთარ თქცაჲს ყათაღუ სქჲთაჲს: აჯისქჲ შაქაჯჲს ზე თრითაქჲს სრულიყოთა შინა.** ⁶ **ბე ყქშა-თაჲ-ურჯჲს ქოთორჯ, რქრასუ რქქინ; ჯაყოშინ შინშინ ყქ-ჩქინყუ აყჯაყოთაოყურსო თრირსუ თქსისუ; ჯერითჯერითრქრქის ჯერით, ზე შრსოჲ რქქინ.** ⁷ **სქჲთაჲს ქაქწმთაქოქოქჲს ყაყოთანა ჰქეთინო სქჲინო, სქჲთაჲს ჯმრქოქოქჲს ყათაღუსუ.** ⁸ **სრქაჲსო აყჯაყოთაოყურსო ზეშქოქს სქჲ ჯოჯე; ჩაქაქაქოქ შმინრმითქინ რმორმრ ჩაქ ყქს-მინასუ რქქჯაშინ?** ⁹ **ბე ირქეთაჲ რქქინსუ, ჩრქქინ მქქწაყურსუ სქჲინრქქინ, მთაქოქსუ-ოქოქ ჰო უოქსოქოქოქ, მთაქოქოქ ცქქქე რაქქინსუ სქჲინსუ, შინ ჯერჩქოქჲს სქჲ ჯოჯე ყქქაყოთა.** ¹⁰ **ბმრქქოქჲ ყქქინ, აყურთა, შორცხუი ჰო ზე რმქქოქინოქ ჰო, ზე ჰო შორცხუა შრთ.**

შეცვალე მისი სწულები სჲამს. ⁴ მე ვთქვი: „უფალო, შემიწყალე და განკურნე სული ჩემი, რადგან შეგცოდე შენ!“ ⁵ ჩემმა მტრებმა სიავე თქვეს ჩემზე: „როდის მოკვდება და წარწყმდება სახელი მისი?“ ⁶ და თუ ვინმე მოდიოდა ჩემს სანახავად, ფუჭად ლაპარაკობდა, უსჯულოებას იგროვებდა გულში; გარეთ გადიოდა და იმასვე ამბობდა. ⁷ ჩემზე ჩურჩულებდნენ ჩემი მტრები, ბოროტს განიზრახავდნენ ჩემთვის. ⁸ პირი შეკრეს ჩემზე უსჯულოების სიტყვებით: „ნუთუ მძინარე კვლავ შეძლებს წამოდგომას?“ ⁹ და იმანაც კი, ჩემთან მშვიდობით მყოფმა, რომლის იმედიც მქონდა, რომელიც ჩემს პურს ჭამდა, მან გაავრცელა ჩემზე ტყუილი. ¹⁰ მაგრამ შენ, უფალო, შენ შემიწყალე და აღმადგინე და მე მივუზღავ მათ.

¹¹ ამით ვცან, რამეთუ მინებე მე, რამეთუ არა უხაროდის მტერსა ჩემსა ჩემ ზე-
და. ¹² ხოლო მე უბიწოებითა ჩემითა შემიწყნარე და დამამტკიცე მე შენ წინაშე
უკუნისამდე. ¹³ კურთხეულ არს უფალი ღმერთი ისრაელისაჲ ამიერიტგან და
უკუნისამდე! იყავნ, იყავნ!

**41. დასასრულსა, გულიკმის-ყოფისათჳს, ძეთა კორესთა
ფსალმუნი**

¹ ვითარცა სახედ სურინ ირემსა წყაროთა მიმართ წყალთასა, ეგრე სურინ
სულსა ჩემსა შენდამი, ღმერთო! ² სწყურის სულსა ჩემსა ღმრთისა მიმართ
ძლიერისა და ცხოველისა: ოდესმე მივიდე და ვეჩუენო პირსა ღმრთისასა?

¹¹ *Եթաւ որ ընն, մըքոտապ քահոյցոյ քո, մըքոտապ ըմիւր ալքըմաճիս
քնդիմսը խոժսը խոժ նոճի. ¹² Էստաւ քո ապրտապրտաւ խոժտաւ ցո-
քոյոպնիւմոյ Յը Յըժըքնիւլոյ քո ցոյն յոմիւցոյ ալիպնիւրըժՅո. ¹³ Կպմ-
տըլիպաւ ըմիս ապրտաւ յոժոյմտաւ ըմիւրխոտիւրըղ ըժոյմիտոյըն Յը ալիպ-
նիւրըժՅո! պըրոն, պըրոն!*

**41. ԾՆՆՆՆԻՁՆՆԸ, ԴՁՆԴԿԻԴԴ-ԿՁՓԴՆԸԹԳՆ, ԺԴԹԸ ԿՁԻԴԸԸ
ՓՆՆՆԻՁԸ**

¹ Խոտըմըլը სულეჯ საყმინ იმიქსურე յաღըմատաւ Ժժըմთ յաღը-
տաւსը, յոչմոյ საყմინ საყოսը խոժსը ցոյնՅըժ, յոժոյմտա! ² Տրոպ-
միս საყოսը խոժსը յոժմտաւսը Ժժըմთ մոտოյմիսը Յը ըլսարոյ-
տաւსը: աճոյնժոյ քոյոճոյ Յը յոյլսպոյնա յոմիսը յոժմտաւსը?

¹¹ იმით შევიცნობ, რომ შენთვის სასურველი ვარ, თუ მტერი არ გაიხარებს
ჩემზე. ¹² ხოლო მე კი ჩემი უბიწოებით შემიწყნარე და განმამტკიცე შენს
წინაშე უკუნისამდე. ¹³ კურთხეულია ღმერთი ისრაელისა ამიერიდან და
უკუნისამდე! იყოს, იყოს!

**41. დასასრულს, განსასწავლად, კორეს* ძეთა
ფსალმუნი**

¹ როგორც ირემი მიისწრაფვის წყაროს წყლებისკენ, ასე ისწრაფვის ჩე-
მი სული შენდამი, ღმერთო! ² სწყურია ჩემს სულს ძლიერი და ცოცხალი
ღმერთის მიმართ: „როდის იქნება, რომ მივალ და ვეჩვენები ღმერთის პირს?“

³ იქმნეს ცრემლნი ჩემნი პურად ჩემდა ღლე და ღამე, რამეთუ მეტყველ მე მარადლე: სადა არს ღმერთი იგი შენი? ⁴ ხოლო მე ესე მოვიტყენე და ნუგეშინის-ვსცი სულსა ჩემსა, რამეთუ განვლო მე ადგილსა საყოფელისა საკურველისასა ვიდრე სახლადმდე ღმერთისა კმითა სიხარულისაჲთა და აღსარებისაჲთა, კმითა მედღესასწაულეთაჲთა. ⁵ რად მწუნარე ხარ, სულო ჩემო, ანუ რად შემაძრწუნებ მე? ესევდ ღმერთსა, რამეთუ მე აუვარო მას, მაცხოვარსა პირისა ჩემისასა და ღმერთსა ჩემსა. ⁶ სული ჩემი შეძრწუნდა ჩემ თანა; ამისთვის მოგიტყენო შენ ქუეყანით იორდანით და ერმონით, მთით მცირით. ⁷ უფსკრული უფსკრულსა ზადის კმითა ზეგარდამოსაქანელთა შენთაჲთა; ყოველნი განსაცხრომელნი შენნი და ღელვანი შენნი მე ზედაგარდამ ჯდეს.

³ სქმნის ღმერთნი ჩემნი პურად ჩემდა ღლე და ღამე, რამეთუ მეტყველ მე მარადლე: სადა არს ღმერთი იგი შენი? ⁴ ხოლო მე ესე მოვიტყენე და ნუგეშინის-ვსცი სულსა ჩემსა, რამეთუ განვლო მე ადგილსა საყოფელისა საკურველისასა ვიდრე სახლადმდე ღმერთისა კმითა სიხარულისაჲთა და აღსარებისაჲთა, კმითა მედღესასწაულეთაჲთა. ⁵ რად მწუნარე ხარ, სულო ჩემო, ანუ რად შემაძრწუნებ მე? ესევდ ღმერთსა, რამეთუ მე აუვარო მას, მაცხოვარსა პირისა ჩემისასა და ღმერთსა ჩემსა. ⁶ სული ჩემი შეძრწუნდა ჩემ თანა; ამისთვის მოგიტყენო შენ ქუეყანით იორდანით და ერმონით, მთით მცირით. ⁷ უფსკრული უფსკრულსა ზადის კმითა ზეგარდამოსაქანელთა შენთაჲთა; ყოველნი განსაცხრომელნი შენნი და ღელვანი შენნი მე ზედაგარდამ ჯდეს.

³ იქმნა ჩემი ცრემლები ჩემთვის პურად ღლე და ღამე, რადგან მეუბნებოდნენ ყოველ ღლე: „სად არის შენი ღმერთი?“ ⁴ ხოლო მე კი ამას ვიხსენებდი და ნუგეშს ვცემდი ჩემს სულს, რომ გავივლი საკვირველ ადგილებს ღმერთის სახლადმდე სიხარულისა და აღიარების ხმით, მედღესასწაულეთა ხმიანობით. ⁵ რად ხარ მწუნარე, სულო ჩემო, და რად მაძრწუნებ? მიენდე ღმერთს, რადგან მე ვაღიარებ მას, ჩემი პირის მაცხოვარსა და ჩემს ღმერთს! ⁶ შეძრწუნდა ჩემში ჩემი სული; ამიტომ გავიხსენებ შენ იორდანისა და ერმონის* ქვეყნიდან, მცირე მთიდან. ⁷ უფსკრული უფსკრულს მოუხმობს შენი ჩანჩქერების ხმით, ყოველმა შენმა სანახაობამ და ღელვამ ჩემზე გადაიარა.

42. ფსალმუნი დავითისი, ზელა-წარუწერელი ებრაელთა შორის

¹ მისაჯე მე, ღმერთო, და საჯე შჯაჲ ჩემი თესლისაგან არაწმიდისა, კაცი-სა ცრუდსა და მზაკუვარისაგან მიჰსენ მე. ² რამეთუ შენ, ღმერთი, ძალ ჩემდა ხარ; რად განმიშორებ მე, და რად მწუხარე ვარ მე ჭირითა მტერისადათა? ³ გამოავლინე ნათელი შენი და ჭეშმარიტებაჲ შენი, ესენი მიმიძღუეს და მიმიყვანეს მე მთასა წმიდასა შენსა და საყოფელთა შენთა. ⁴ და შევიდე მე წინაშე საკურთხეველსა ღმრთისასა, ღმრთისა მიმართ, რომელმან ახარა სიჭაბუკესა ჩემსა; აღვიარო შენ ბობღნითა, ღმერთო, ღმერთო ჩემო! ⁵ რად მწუხარე ხარ,

42. פִּסְלֵמוֹנִי דָּוִד־הַיְהוּדִי, יְהוֹרֵאֵלִים בְּיַמֵּי

¹ *ჰისოჯე მე, იშჳითო, ზე სოჯე ყჯეო სჳეო თესლისოჯე რე რიორქოზისო, ჰელისო დიასისო ზე შნეჰყო რიორიოჯე რე შიკსენ მე.* ² *ჰიშჳითო ყენ, იშჳითო, ძოო სჳეო დეს; იოჯ ჯეჩმეყსითე მე, ზე იოჯ შოყდესითე რე მე ესითო მტერისოდათ?* ³ *ღეშმარიტო-ნი ნათეო შენი ზე ჭეშმარიტეო შენი, ესენი მიმიძღუეს და მიმიყვანეს მე მთასა წმიდასა შენსა და საყოფელთა შენთა.* ⁴ *და შევიდე მე წინაშე საკურთხეველსა ღმრთისასა, ღმრთისა მიმართ, რომელმან ახარა სიჭაბუკესა ჩემსა; აღვიარო შენ ბობღნითა, ღმერთო, ღმერთო ჩემო!* ⁵ *რად მწუხარე ხარ,*

42. დავითის ფსალმუნი, უსათაურო ებრაელთა შორის

¹ განმსაჯე, უფალო, და გამასამართლე – არაწმიდა ხალხისაგან, ცრუ და მზაკვარი კაცისაგან მიხსენი მე. ² რადგან შენა ხარ, ღმერთო, ჩემი ძალა; რად განმიშორებ და რად დავდივარ შეწუხებულნი, მტერთაგან შეჭირვებულნი? ³ გამოავლინე შენი ნათელი და ჭეშმარიტება, ისინი წარმიძღვნენ მე და მიმიყვანონ შენს წმიდა მთაზე და შენს სავანეებში. ⁴ და შევალ მე ღმერთის საკურთხეველის წინაშე, ღმერთის წინაშე, რომელმაც გაახარა ჩემი სიჭაბუკე; განგადიდებ დაფდაფით, ღმერთო, ღმერთო ჩემო! ⁵ რად ხარ მწუხარე,

დამკლავებან შენმან დანათელმან პირისა შენისამან, რამეთუ სათნო-იყვენ შენ ივინი. ⁴ შენ თავადი ხარ მეუფე ჩემი და ღმერთი ჩემი, რომელმან ჰბრძანე ცხორებაჲ იაკობისი. ⁵ შენ გამო მტერნი ჩუენნი დავრქნეთ, და სახელითა შენითა შეურაცხვევნეთ ივინი, რომელნი აღდგომილ არიან ჩუენ ზედა. ⁶ რამეთუ არა მშვლდსა ჩემსა ვესავ, არცა მახვლმან ჩემმან მაცხოვნოს მე. ⁷ რამეთუ შენ მაცხოვნენ ჩუენ მაჭირვებელთა ჩუენთაგან, და მოძულეთა ჩუენთა არცხვნე. ⁸ ღმრთისა მიერ ვიქებოდით ჩუენ მარადლე და სახელსა შენსა აუვარებდეთ უკუნისამდე. ⁹ ხოლო აწ განმიშორენ და მარცხვნე ჩუენ და არა გამოხუედ ღმერთი ძალად ჩუენდა. ¹⁰ მართლუკუნ მაქციენ ჩუენ უფროჲს მტერთა ჩუენთასა და მოძულენი ჩუენნი მიმოლამიტაცებდეს ჩუენ. ¹¹ მიმცენ ჩუენ, ვითარცა ცხოვარნი შესაჭმელნი

წე მხორეუბენ ყუენებენ წე ნრთოუმბენ რიხისე ყუენისებენ, მრებუთაჲ სრთინა-ყოყენ ყუენ რჯინა. ⁴ ჭენ თრეუდწე ღრმი ჰყოყყო სეჰი წე რებუთი სეჰი, მრებუთებენ რუყინირიჲ ღრმითეჲ ირეხყრსი. ⁵ ჭენ რეშა მღეყინი სეჰინი წე რეყინიჲთ, წე სრეღოთრე ყუენთრე ყუყყ-მრეღე-ყოყინიჲთ რჯინი, მრებუთნი რეწეყამრე რიხისე სეჰინი რეწე. ⁶ ჯრებუთაჲ რიხე მყყრწხსე სეჰისე რეყისეჲ, რიხე მრეღეუმბენ სეჰებენ მრეღეაჲრინას მე. ⁷ ჯრებუთაჲ ყუენ მრეღეაჲრინეჲ სეჰინ მრეღეაჲრეჲყოთრე სეჰინთრეჲენ, წე მრამაყოთრე სეჰინთრე რიხეღეყინე. ⁸ იმბითრე მრეყინ რეყინეჲთ სეჰინ მრამრეწიჲ წე სრეღოთრე ყუენსე რეყორეიჲეჲეჲთ რეყინისებე. ⁹ ღრთაჲ რე რეწეწეყინიჲ წე მრეღეღეყინე სეჰინ წე რიხე რეშაღეაჲრე რებუთი მრეოთრე სეჰინწე. ¹⁰ მრამთოთაჲყინ მრეღეღეყინე სეჰინ რეყინისაჲს მღეყინთრე სეჰინთრესე წე მრამაყოთრე სეჰინი მრამწეშე-ღრეღეეჲის სეჰინ. ¹¹ მრებენ სეჰინ, რეოთრეიხე ღრეყორეიხე რეყისეღეუმბენ

და შენმა მკლავმა და შენი პირის ნათელმა, რადგან სათნო იყვენ ისინი შენთვის. ⁴ შენ თვით ხარ მეუფე ჩემი და ღმერთი ჩემი, რომელმაც ბრძანე ხსნა იაკობისა. ⁵ შენი მეშვეობით დავრქნეთ ჩვენ მტრებს, შენი სახელით აბუჩად ავიგდებთ ჩვენზე აღმდგართ. ⁶ რადგან ჩემი მშვილდის იმედი ვი არა მაქვს, არც ჩემი მახვილი მიხსნის მე, ⁷ არამედ შენ გვიხსენი ჩვენს მაჭირვებელთაგან; და ჩვენი მოძულენი შეარცხვინე. ⁸ ღმერთით ვიქებთ თავს მუდამდლე და შენს სახელს ვადიდებთ უკუნისამდე. ⁹ მაგრამ აწ განგვიშორე და შეგვარცხვინე, და არ გამოდიხარ, ღმერთო, ჩვენს საბრძოლო ძალასთან ერთად. ¹⁰ უკუგვაქციე ჩვენს მტერთაგან და ჩვენი მოძულენი გვიტაცებდნენ ჩვენ. ¹¹ მიგვეცი შესაჭმელად ცხვრებივით

და წარმართთა შორის განმთესენ ჩუენ. ¹² მიეც ერი შენი უსასყიდლოდ და არა იყო სიმრავლე სასყიდლისა ჩუენისაჲ. ¹³ მყვენ ჩუენ საყუედრელ მახლობელთა ჩუენთა, საცინელ და საკიცხელ გარემოჲსთა ჩუენთა. ¹⁴ მყვენ ჩუენ იგავ წარმართთა შორის და თავის სახრელად ერთა შორის. ¹⁵ მარადლე კდებულებაჲ ჩემი ჩემ წინაშე არს და სირცხულმან პირისა ჩემისამან დამფარა მე. ¹⁶ კმისაგან მაყუედრებელისა და ძურისმეტყუელისა, პირისაგან მტერისა და მღევარისა. ¹⁷ ესე ყოველი მოიწია ჩუენ ზედა და ჩუენ არა დაგივიწყეთ შენ და არა ვეცრუენით ჩუენ აღთქემასა შენსა; ¹⁸ და არცა განდგა მართლუკუნ გული ჩუენი და მისდრიკენ ალაგნი ჩუენნი გზისაგან შენისა. ¹⁹ რამეთუ დამამდაბლენ ჩუენ ადგილსა ბოროტსა და დამფარნა ჩუენ აჩრდილმან სიკუდილისამან.

წე რეიშქრითორე ყაიხის ჟრენშთოსჲნი სჲყჲნი. ¹² ჭიჲლ ჟიჲი ყჲნი აჲსრესჲაწოაწ წე რიჲე იჲა სრქირიჲოჲი სრესჲაწოარე სჲყჲნირეა. ¹³ ჭიჲრჲნი სჲყჲნი სრესჲაწოარე შრესჲაწოარე სჲყჲნორე, სრესჲაწოარე წე სრქირეჲი ჟრენიქმასორე სჲყჲნორე. ¹⁴ ჭიჲრჲნი სჲყჲნი იჲეჲი რეიშქრითორე ყაიხის წე თრჲის სრესჲაწოარე ჟიჲორე ყაიხის. ¹⁵ ჭრეიშქრეი ჲწჲქმარეჲეჲეა სჲქმე სჲქმ რეიშქრეი რიჲის წე სრქირესჲაწოარე რეიშქრითორე სრესჲაწოარე, რეიშქრითორე სრესჲაწოარე წე შრეიშქრითორე. ¹⁷ ისე ყარეჲორე შარეორე სჲყჲნი რეიშქრეი წე სჲყჲნი რეიშქრეი რეიშქრითორე ყჲნი წე რეიშქრეი რეიშქრითორე სჲყჲნი რეიშქრითორე ყჲნისე; ¹⁸ ტრე რეიშქრეი ჟრენიშქრეი შრეიშქრითორე ჟარეორე სჲყჲნი წე შრეიშქრითორე რეიშქრეი სჲყჲნისე. ¹⁹ ტრეიშქრეი რეიშქრეი რეიშქრითორე სრესჲაწოარე რეიშქრითორე.

და წარმართთა შორის გაგვფანტე. ¹² გაეცი შენი ერი უსასყიდლოდ და ჩვენი საფასური არ იყო დიდი. ¹³ გვაქციე საყუედრებლად მახლობელთათვის, დასაცინად და გასაკიცხად გარშემო მყოფთათვის. ¹⁴ გვაქციე იგავად წარმართთა შორის და თავის საქნევად ერებს შორის. ¹⁵ ჩემი შერცხვენა მუდამდლე ჩემს წინაშეა და ჩემი პირის სირცხვილმა დამფარა მე ¹⁶ მაყუედრებელისა და ავის მეტყუელის ხმისაგან, მტერისა და მღევარის პირისაგან. ¹⁷ ეს ყველაფერი მოიწია ჩვენზე და ჩვენ არ დაგივიწყეთ შენ და არ ვეცრუეთ შენს აღთქმას; ¹⁸ და არც განმდგარა პირუკუნ გული ჩვენი. და არ გადხრილა ჩვენი ნაბიჯები შენი გზიდან. ¹⁹ რადგან დაგვამდაბლეს ბოროტების ადგილას და დაგვფარა ჩვენ სიკვდილის აჩრდილმა.

უკუნითი უკუნისამდე, კუერთხი განგებისა და კუერთხი სუფევისა შენისაჲ.⁷ შეიყვარე სიმართლე და მოიძულე უშჯულოებაჲ; ამისთვის გცხო შენ ღმერთმან, ღმერთმან შენმან საცხებელი სიხარულისაჲ უმეტეს მოყუასთა შენთა.⁸ მური და შტახსი და კასიაჲ სამოსელთაგან შენთა, ტაძართაგან პილოჲს ბუალისათა, რომელთა განარეს შენ.⁹ ასულნი მეუფისანი პატივითა შენითა; დადგა დედოფალი მარჯუენით შენსა, სამოსლითა ოქროქსოვილითა შემკულ და შემოსილ პირად-პირადად.¹⁰ ისმინე, ასულო, და იხილე, და მოყავ ყური შენი; და დაივიწყე ერი შენი და სახლი მამისა შენისაჲ;¹¹ და გულმან უთქუას მეუფესა სიკეთისა შენისაჲ; რამეთუ იგი თავადი არს უფალი ღმერთი შენი.¹² და თაყუანის-სცე მას და ასულმანცა ტვროსისამან ძღუენითა;

აქყანითი აქყანისაჲშჲ, ღყყითღი ჴენღეღყისაჲ ჴე ღყყითღი საყყყისაჲ ყყისაჲ. ⁷ ჴყყყყისი სიშისითი ჴე შაითაყი აყყყაყაყყისაჲ; რეშისაჲს ჴღღა ყყი იშყითშის, იშყითშის ყყისშის სრღღეღყისი სრღღაყაყისაჲ აქშისღის შაყყისთი ყყისთი. ⁸ შაყი ჴე ყღღესი ჴე ჴესიჲ სრღღაყაყისღის ყყისთი, ჴღღისითღისღის იოთაჲს იაყისთისთი, იაშყითთი ჴღღისიყის ყყის. ⁹ ტაყისი შყყყისღის იღღეღყითი ყყისთი; ჴეღღე ჴეღღაყისი შისღეღყისთი ყყისღი, სრღღაყითი აქ-იშაყისაყისთი ყყშისაჲ ჴე ყყშისთი იოთღე-იოთღეღღ. ¹⁰ ისმინე, რსაყთა, ჴე იღღე, ჴე შაყისი ყყისი; ჴე ჴეიღღეღე იღღე ყყისი ჴე სრღღეი შისღის ყყისღისა; ¹¹ ჴე ჴყითშის ათიყაყისი შყყყისი სრღღეღისი ყყისღისა; იღღეღეღე იღღე თღღეღე რისი აყყისთი იშყითი ყყისი. ¹² ჴე თღღეღეღის-სღეი შის ჴე რსაყითშისღე ჴეღღისღისღის მითაყისთი;

უკუნითი უკუნისამდეა, – შენი განმგებლობისა და სუფევის კვერთხი.⁷ შენ შეიყვარე სიმართლე და მოიძულე უსჯულოება; ამიტომ გცხო შენ ღმერთმა, შენმა ღმერთმა, სიხარულის ზეთი შენს მოყვასებზე მეტად.⁸ მური*, შტახსი* და კასია* – შენს სამოსელთაგან, სპილოს ძვლის ტაძრებიდან, საიდანაც განარებენ შენ.⁹ მეფის ასულნი შენთან არიან პატივით; დადგა დედოფალი შენს მარჯვნივ, შემკული ოქროქსოვილით, შემოსილი მრავალფერად.¹⁰ ისმინე, ასულო, და იხილე, მომავარ ყური; და დაივიწყე შენი ერი და შენი მამის სახლი;¹¹ მოისურვა მეფემ შენი სილამაზე; რადგან ის თვით არის უფალი, ღმერთი შენი.¹² თაყვანს სცემ მას შენ და ტვიროსის* ასულიც ძღვენით;

45. დასასრულსა, ძეთა კორესთათჳს, დაფარულთათჳს, ფსალმუნი

¹ ღმერთი ჩუენი შესავედრებელ და ძალ, შემწე ჳირთა შინა, რომელთა მპოვნეს ჩუენ ფრიად. ² ამისთჳს არა მეშინოდის ჩუენ ძრვასა ქუეყანისასა და ცვალებასა მთათასა, გულთა ზღუათასა. ³ ოხრიდეს და შეძრწუნდეს წყალნი მათნი, შეძრწუნდეს მათნი ძლიერებითა მისითა. ⁴ სლვაჲ მდინარეთაჲ ახარებს ქალაქსა ღმრთისასა; წმიდა-ყო საყოფელი თჳსი მაღალმან. ⁵ ღმერთი მის შორის და იგი არა შეიძრას; შეეწიოს მას ღმერთი დილითი-დილაჲ. ⁶ შეძრწუნდეს წარმართნი, მიდრკეს მეფენი, მოსცა კმაჲ თჳსი მაღალმან და შეიძრა ქუეყანაჲ. ⁷ უფალი ძალთაჲ ჩუენ თანა, კელისადმპყრობელ ჩუენდა

45. ზნსნსაღნს, კრეს ხაღნდნდნ, ზნფნაღნდნდნ, ფსნზჳღნ

¹ იშჳითოი საყინი ყოსოროჳშიყყო ჳე ძორო, ყოშოე ცუითო ყინო, იასჳითოთო შაყოინჳს საყინ ფიოზ. ² ტჳისთჳს რიო შოყინაზრის საყინ მიოროსო ფაყოყდნისოსო ჳე ღოროთოყოსო შოროსო, ჳაყოთო ჴოყოლოსო. ³ ოცნიზჳს ჳე ყოქმიოთაყნზჳს თოქოინი შოინი, ყოქმიოთაყნზჳს შოინი თოოიოიყოთო შისოთო. ⁴ სოოროჲ მზინოიოთოო რღოიოყს ფოროფისო იშმიოისოსო; თშიზჳ-ყა სოყაყოთო თჳსი შოორომზენ. ⁵ იშჳითო შის ყათის ჳე იოე რიო ყოქმიოს; ყოქოთას შის იშჳითო ჳოოთო-ზოოზ. ⁶ შოქმიოთაყნზჳს თოქშიშოინი, შოზმიოისი შოყოინი, შასღო კშიჲ თჳსი შოორომზენ ჳე ყოქმიო ფაყოყდნისო. ⁷ ოყოთო თოოთოო საყინ თინო, კოთოისოიშოყოთაყყო საყინზო

45. დასასრულს, კორეს ძეთა, დაფარულთათვის, ფსალმუნი

¹ ღმერთი არის ჩვენი თავშესაფარი და ძალა, შემწე დიდ გასაჭირში, რომელიც გვეწია. ² ამიტომ არ შეგვეშინდება, როდესაც იძვრის მიწა და ადგილს იცვლიან მთები ზღვათა შუაგულში. ³ ოხრავენ და ძრწიან მათი წყლები, ძრწიან მთები მისი ძლიერებით. ⁴ მდინარეთა დინება ახარებს ღმერთის ქალაქს; განწმიდა მაღალმა თვისი სამყოფელი. ⁵ ღმერთია მასში და არ შეირყევა; შეეწევა მას ღმერთი ყოველ ცისმარეს. ⁶ შეძრწუნდნენ წარმართნი, მოიდრიკნენ მეფენი, გამოსცა ხმა მაღალმა და შეიძრა ქვეყანა. ⁷ უფალი ძალთა ჩვენთანაა,

